

வாழ்க அந்தணர் வாணவர் ஆலினம் வீழ்ச்சுதன்புனல்வேந்தனுமோங்கு ஆழ்ச்சுதியதெல்லாம் அரணுமே குழகவையகமுத் தபர்தீரவே.

இந்துசாதனம்

யாழ். காணு பங்குனி ம 22 உ வெள்ளிக்கிழமை

பலியிடுதலைப் பார்த்து இடுப்போமா?

உலகம் முன்னேறிக் கொண்டு வருகிறது. மனித வார்க்கம் கட்டுப்பாடின்றி வாழ்ந்துவர உரிமைகளைக் கோருவதும் பெறுவதும் யிருக்கிறது. இவ்வாறு இது நல்ல உலகம் என்று மனச்சமாதாதானம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் பலர். ஒருவர் இலாபம் இன்னொருவர் துர்பைம் என்ற முறையிலே தான் இம் முன்னேற்றம் நடைபெறுவதைக் கவனிக்கும்பொழுது இந்த நிலைமை மாறுதலுமன்றிக் கவலைக்கிடமுமாகின்றது.

உயிர் வார்க்கங்கள் உய்ய வழி தேடுவது முன்னேற்றம். மனிதன் மாதிரி வாழவும், ஏனைய பிராணிகள் இன்னப்பட்டு அழிந்து போகவும் அமைக்கப்பட்ட சமூக முறையை சன்மார்க்க நெறி என்று எண்ணி இன்புற்றிருக்கும் சமூகத் தொண்டர்களே சற்று ஆராய்ந்து பாருங்கள். புல பூண்டு ஊர்வன தானும் ஒரு சிறிது ஆறுதலாக இருக்கின்றன. காட்டில் வாழ் தட்ட மிருகங்கள் தம் வலிமை உதவியால் ஒருவாறு தப்பி விடுகின்றன. மனிதன் தனது மகவுகள் என்ன வளர்த்து வரும் பறவைகளுக்கும் ஆனினம் முதலியனவும் அந்தோ பரிதாப நிலையில் இருக்கின்றனவே! முன்னேறிய மனிதன், சீர்திருந்திய மனிதன், தன்னுரிமை நாடிப் பெறும் மனிதன் அந்த கோடி ஆடு, மாடு முதலாய விலங்குகளுக்கும் கோழி கொக்கு முதலிய பறவைகளுக்கும் எமகை மாறிவிட்டானே!!

ஒரு புறத்தில் உணவுக்கு உயிர்வதை செய்கின்றான், இன்னொரு புறத்தில் இறைவனுக்கு நன்றிசெலுத்தப் பலி கொடுக்கின்றான். இவ்விரு செயல்களும் தன்னாயம் கருதியவைகளே! தன்னாண் வளர்க்கத் தான் பிரிதானுண்பான் கிலைமையை ஒரு சிறிது குற்றத்தில் குறைத்து நோக்கினாலும் தன்னாயம் கருதிப் புற உயிர் பலிசெலுத்தும் மாபாதகத்தை எண்ணவே இதயம் துடிக்கின்றதே!

இறைவனுக்கு ஆலயம் கிறுவி அந்தப் புண்ணிய நிலையத்திற் படுகொலை செய்யத் துணியும் கெட மதியாளர்கள் மனித சமூகத்தில் இருக்குமவரை

இன்பத்தின் நிலை இதுதானா?

16.

நீயா? நய்யா?

ஆற்றில் மிதந்த ஓடத்தான் மோதிய உருவம் ஓர் இளம் பெண் என்ற நினைவு ஆசிரியர் குமாரனும் ஓடக்காரனும் பரிதாபங்கொண்டபொழுதிலும் ஒருவித சிசுச்சை செய்யக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கவில்லை. அக்கரை சேர்த்தவுடன் சிசுச்சை செய்யலாம் என்ற மன உறுதியுடன் ஓடத்தைச் செலுத்தினார். இதற்கிடையில் இளம் பெண் உருவம் பங்கஜத்தின் சரபல்போலத் தோன்றிவ ஆசிரியர் குமாரனும் கெஞ்சுமித்தவண்ணம் உருவத்தையே பார்த்த வண்ணம் இருந்தார். உடை ஒரு சிறு பெண்ணின் தன்மை பைக் காட்டியது. இசைக் கல்லூரிக்குப் பங்கஜம் வரும் போதெல்லாம் அணிந்த உடை போலத்தோன்றவில்லை. இதற்கிடையில் அக்கரை அடைந்தனர். ஆனால் கற்று வேகத்தினால் உழைமையான கையிற் சேராது ஊர்க்கப்புறத்தே

அச்சமுகம் ஈடேறமா? இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டியது எதை? உடல் பொருள் ஆவியை அரணுக்குச் சமர்ப்பியுங்கள் என்றால், பிறர் உடலை, பிறர் பொருளை, பிறர் ஆவியையா வழங்குவது? ஆடு கோழி முதலியனவற்றைத் தம் சொந்தப்பொருள் என்று சொல்லி அர்ப்பணஞ் செய்பவர்கள் அவற்றின் உடலைத் துணித்துவிட்டு பின் எதற்காகவோ அப்பிணங்களை அவ்விடத்திலேயே விட்டு விடாது எடுத்துச் செல்கின்றனர்? இதில் எவ்வளவு தியாகம் இருக்கின்றது?

பிள்ளை போற் பேணி வளர்த்துப் பிரிவு வருகின்றதே யென்ற முன்னறிவு கொண்டு தேம்பித் தேம்பி அழுது நிற்கும் ஆடுகளை வீதிகளில் வழி நடத்தி அரன் பொதுவிலா இந்த அட்டூழியத்தைச் செய்கின்றார்கள்! இறைவனுக்கு செய் நன்றி செலுத்தவது எவ்வாறு?

நீராட்சி சென்ற வன் சேருடனும் போன்று பாதகச்செயலைப் புரிவதா செய் நன்றி. ஆசையை அறுத்துத்தான் தனக்குகந்த தொன்றை இல்லாது நிற்பதே தியாகம். உகந்ததைப் பன்மடங்கு உட்கொண்டு ஆசையைப் பெருக்குவது தியாகமா? தியாகம் என்ற திரையின் மறைவில் அநியாயச் செயல்கள் செய்பவர்களை ஆலயங்களில், அறநிலையங்களில் - இவ்வீல மனித சமுதாயத்தில், இடம்பெறவிடுபவர்களே ஆனம் துரோகிகளாவர் என்றால் அம்மாபாதகர்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டிய இடம்எங்கு என்பதைச் சமயாபிமானிகள் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது.

உள்ள ஒரு மடத்தின் அருகே சென்றடைந்தது. ஓடக்காரனும் ஆசிரியருமாக அப்பெண்ணுருவத்தைக் கையிற்கொண்டுசேர்த்தனர். அக்கரைப் பிரார்த்தனை நடப்பதபோல மந்திர செபமும் மணி ஓசையும் கேட்பதைக் கவனித்த ஆசிரியர் அந்த உடத்திலுள்ள வர்களை அங்கே அழைப்பிக்கும் நோக்கத்துடன் வாரும் என்ற ஆபத்தி! ஆபத்தி! வாரும் கள்!! எல்லீரும் என்று ஆவேசத்துடனே அலறினார், அழுதார். ஓடக்காரனும் பெண்ணுழைப்பது சர்க்கேம் என்ற கினைத்து அவ்விடத்தில் கின்று கொண்டிருந்தாக்கஷ்டமேரீடு மென்றஞ்சி ஓடத்தையும் கொண்டு சென்றயிட்டான். இதற்கிடையில் வயதுமுதிர்ந்தபெண்கள் இருவர் அந்த இடத்தை நோக்கியவண்ணம் 'பாரசுத்தி பாரசுத்தி பாரசுத்தி ஒம்' என்று தேவீரம் பாராபணத்தடன் வந்தனர்! வந்து ஆசிரியரையும் அவர் அருகே பிணை போலக்கிடக்கும் பெண்ணுருவத்தையும் கண்டனர். அவர்கள் நடந்ததை அறிய அவர்வழிமுன் ஆசிரியர் தாமதமேவொலர்ந்தேறக்கூறினர். பாரசுத்தி பாரசுத்தி என்ற மந்திர உச்சரிப்பே அன்றி வேறென்றும் பேசாதிருந்த பெண்கள் இருவரும் பூர்ச்சைபான பெண்ணுருவத்தைக் கையிற்குக்கிச்செல்லப் புறப்பட்டனர்.

கனவா? நினைவா?

ஆசிரியரும் பின் சென்றார். ஆலயம்போன்ற அமைப்புள்ள ஒரு மடம். அதன் கடுவேபாரசுத்தி தேவியின் கிலை—காங்கு பக்கமும் நெய்கிளக்கு. அர்ச்சனைப் பூக்கள் அழகாய் சிறைந்திருந்தன. முர்ச்சையான பெண்ணை சிலையினருகே விடுத்த தயோதனப் பெண்களிருவரும் பாரசுத்தி பாரசுத்தி என்று சொன்ன வண்ணம் பூவாற் நடவிக் கொண்டு கின்றனர். காழிகை ஒன்று கழிதலும் பெண்ணும் தம் ஆழ்ந்த வித்தியை நின்றும் எழுந்தனர் போற்கண் விழித்தனர். அச்சத்தாலும் ஆற்றொண்டுக்கத்தாலும் வரடிய வதனம் உயிர்ப்படைந்தது. பங்கஜத்தான் என்று ஆசிரியர் அறிய வந்து விட்டது. ஆ, என் அருந்தவமே. என உச்சய்தாய் எனசெய்தாய் பங்கஜம் என்ற அலறி அழுதார் ஆசிரியர். குரலாலும் குறிப்பாலும் ஆசிரியர் குமாரன்தான் அருகே கிறம்பலர் என்ற தெரிந்த பங்கஜம் என்ன இது! கனவா? நினைவா? எக்கே நான் இருக்கிறேன். அம்மமா அப்பா என்ற சிறு குழந்தை போலத் தேம்பி அழுதார்.

இதற்கிடையிற் பாரசுத்தி வணக்கம் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருந்தது. ஓரளவில் அம்முதலெண்களில் ஒருவர்—குழந்தைகளே பாரசுத்தி உங்கள் தாய். பரமனிடம் இடப்புகம் பூண்டவன் ஆகை பால் தந்தையும் அவளே. அலன் முன்னிலையில் அச்சம் ஏன்? அழுகையேன்? ஒரு குறைவுமில்லை. பாரசுத்தி பாரசுத்தி என்று சொல்லி முடித்தார்.

தான் அம்முதல அடிவார்களை யும் சிலைபையும் மும்முறை வலம் வந்தான். தாயே தந்தையே என்று தாழ்ந்து வணங்கினான்.

ஆசிரியர் குமாரன் மந்திர வித்தைக்காரன் கையிலகப் பட்ட பேதைபோலப் பிரமித்த கின்றான். பங்கஜத்தின் காதலன் என்ற கினைவு கனவு போலவே இருந்தது. ஆவேசம் கொண்டுரைப்பாள் போன்ற சொல்லுவான் பங்கஜம். .... (வாரூர்.)

கலைஞர்கண்ட அழகின் அமைப்பு

1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

நாம் அறுதியிட்டுக் கூறலாம். பொதுவாக இன்று 'அவன் அழகு' என்று ஒரு வசனம் உபயோகப்படுகின்றது என்று வைத்துக் கொள்வோம். இதிலே நமது அழகு ஆராய்ச்சியைத் தொடங்குவோமாய் இன்று பொதுவாகக் கொள்ளப்பட்டதை, "அவன் குணத்திலும், ஒழுக்கத்திலும், உடல் அழகிலும் ஔளவு சற்ற்தான்" என்ற பண்பு வெளிபுலகத்திற்குத் தெரிபச் செய்வதானது. இதனைத்தான் நடுத்தர அழகு இராசிப்பாளர்கள் 'அழகு' என்று கருதுகிறார்கள். இதையே பொதுவாக நாமும் கொள்ளும்படி வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறோம். இதனைவிட நடுத்தர இராசிப்பாளர்களிலும் குறைந்தவர்கள் 'அழகு' என்றவுடன் இந்தக் காலத்தில் 'மனிசைக்கிள்' என்னும் தவிசுக்காவண்டியின் விளம்பரத்தில் கிறகிறுளே ஒரு பெண்! அவளைத்தான் மனத்திரையில் கொணர்ந்த சிறுத்தி விடுகிறார்கள். இந்த 'அழகுணர்ச்சி' கிலைமனித வாழ்வில் நீடித்துச் சென்றகொண்டிருக்குமானால் அதன்முடிவு நாம் மகிழ்ச்சியடைவதற்க்கதல்லாமலேயிருக்கும். இந்தக்கிலை உடனடியாக மாறவேண்டும். 'ஒரு நாட்டின் கலைவளர்ச்சியே அந்த நாட்டின் அழகுணர்ச்சியின்றானது' என்கிற ஒரு அறிஞன். இதனை நாம் மறக்க முடியாது—மறக்கவும் முடியாது. எத்தனை ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக உமபன், இளங்கோ, காளமேகம் புத்திழந்தி முதலான புலவர் பெருமக்கள் இந்த அழகுணர்ச்சியிலேயே தினைத்து இயற்கையழகை அக அழகை துழைத்துத் தந்தேனினுயினிய செத்தமிழ்ப்பாடல்களை யாத்திருக்கின்றனர். இத்தகைய அழகுணர்ச்சிக் கலைஞர்கள வாழ்ந்த நாட்டிலே 'கிரவாணக் கலை' கள் பற்றிப் பத்திரிகை நடத்தி வயிறு வளர்க்கும் ஒரு 'காசிக்' கும்பல் பரிவருகின்றதெனவதை நினைக்குமபோது எந்த மான முள்ள தயிமுந்தானவாளா விருப்பான். மனித வாழ்வின் அழகுணர்ச்சியைச் சீர்குலைத்து விவகினத்தின் அழகு இராசிப்புக்கு மனிதர்களை இட்டுச் செல்லும் இம்முடர்களின் அறிபாயை என்னதான ஒழிபுமோ?

அழகு என்பதற்கு இவர்கள் என்னதான் அர்த்தஞ் செய்து கொள்ளுகிறார்களோ? இயற்கை உழுகை—அக அழகை அறிந்து அதனை அள்ளிப் பரு

ஹரிஜன் பத்திரிகையின் சீ

கார்தி அடிகளின் கருத்தை மக்களுக்குத் தெரித்துக் கண்டாமைத் தன்மாட்டு ஈர்த்துவந்த ஹரிஜன் பத்திரிகை இன்று ஆதரிப்பாரின்றி வரடிவருந்துகின்றதாம். கார்தியடிகளின் கருணையைப் போற்றிப் புழங்கு வாழ்வோர் இப்பத்திரிகையின் அதோ கதியை அகற்றமாறு பத்திரிகைப் பொறுப்பாளர் வேண்டப்படுகின்றனர்.

மேலுலகம் இல்லெனினும் நதலே என்று.

கிக் 'கடவளை'யே காதலகை கினைத்து செய்யுட்கள் யாத்த மணிவாசகனார் பிறந்த தமிழ் நாட்டிலேயே இந்த அழகுணர்ச்சிக்கலை இப்படி குன்றிப் போகவேண்டும?

'குஞ்சுபழகும் கொடுத்தனைக் கோட்டழதம் மஞ்சளளகும் அழகல்ல— நல்லம்பரம்

என்னும் நடுவு நிலைமையார் கல்வி அழகே அழகு'

என்ற அழகுணர்ச்சியை வாய்ப்பு கட்டிப் பண்புகாத்த அருந்தமிழ் நாட்டவரின் அழகுணர்ச்சி இன்று விபரிதப் போக்கில் விழுந்து கொண்டிருப்பதை பெண்ணும்போது மனம் வெதும்பத்தான் செய்கின்றது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும்—இனத்திலும் இந்த அழகுணர்ச்சி இழையோடியிருக்கிறது. மனித வாழ்வே இந்த அழகுணர்ச்சிக்குக் கட்டுப்பட்டித்தான் இயங்குகின்ற தென்ம சொல்லுதலும் ஒரு வகைப் பொருந்தும். சரித்திரக்காரன், சித்திரக்காரன், சாதாரண மனிதன் எல்லோருமே இந்த அழகுணர்ச்சியில் மனதைப் பறிகொடுக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி வர்ணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மனிதன் தான் செய்யும் ஒவ்வொரு வேலையிலும் இந்த 'அழகு' எப்படி யிருக்கிறது என்று ஆராய்ந்து கொண்டே யிருக்கிறான். இது இயற்கையின் வஞ்சனையிலலரத கொடை. இந்தக் 'கொடை' யைத் தப்பிதமான வழியிற் செலுத்தபவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே துன்பம் தேடிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் மனித வாழ்வில் முக்கிய இடம் பெறும் இந்த அழகுணர்ச்சியைத் தமிழ்நாடு இன்றுவகையும இழக்கவில்லை— இனியும் இழக்கப்பேரவ தில்லை என்று நிச்சயமாகக் கூறலாம். அதற்குட்பல ஆதாரங்களுண்டு. பாநி, பாசுத்திரசன், தேவி, நாமக்கல், சுதநானந்தர், சாத, யோகி முதலான பல புலவர்கள் இப்பொழுதும் இதற்கு முன்பும் இந்த அழகுணர்ச்சியைப்பற்றி ஆயிரமாயிரம் உயிர்க்கவிதைகள் திட்டி வருகிறார்கள்—வந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் மனித வாழ்வுக்கு மிக அவசியமான அழகுணர்ச்சிபற்றி நாம் கவலைப்படத் தேவையில்லை உலகமும் இன்று கலைப்படவில்லைத்தான். ஆனால் கலைப் பட்டிவண்டிய சமயம் நெருங்கி வந்துகொண்டிருக்கிறது. உலக அறிஞர்கள் சிலர் இதை முன்கூட்டியே தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். வாழ்க அழகுணர்ச்சி!

பகுத்தறிவைப் பயன் படுத்தப் பழக வேண்டும்

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வான். ஆகவே மனிதனுக்குப் பகுத்தறிவு மிகுந்தது. பகுத்தறிவை நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுபவர்களே அறிவாளிகள். அவ்வாறு பயன்படுத்திக் கொள்ளாதவர்கள் அறிவற்றவர்கள் எனல் வேண்டும். ஆகவே பகுத்தறிவு என்றால் வெறுப்படைய வேண்டிய இடம் எதுவும் இல்லை.

சமய அறிவுக்கு ஆதாரம்!

இனி, சமய அறிவுக்குப் பகுத்தறிவு இன்றியமையாதது என்க. சமய அறிவு பகுத்தறிவில் இருக்க வேண்டும். ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று மூளைத்தால் இரண்டிற்கும் பண்பு ஒன்று எனக்கொள்ளல் வேண்டும். வேற்றுமை ஏற்படச் சிறிதும் வியாயம இல்லை. பகுத்தறிவின் இலக்கணத்தை விளக்க வந்த நான் தூல்கள், பகுத்தறிவு என்ற விவேகம் சித்திய அகித்தியம் என்றவற்றை நிர்ணயித்தலே ஆகும் என்றகூறும். இவ்விலக்கணமே சமயத்தின் அடிப்படை. ஆகவே பகுத்தறிவு சமயத்திற்கு இன்றியமையாதது. அந்த அடிப்படையின் மீதான சமய அறிவு கட்டப்பட்டுள்ளது. ஆகவே சமய அறிவு பெற்றவர்கள் பகுத்தறிவை வெறுக்க யாதொரு வியாயமும் இல்லை என்க.

அப்படியாயின் இக்காலத்தில் பகுத்தறிவு இயக்கம் பெரும்பான்மையாகத் தோன்றிப் பரவலே, அதனைச் சமய உணர்வுகள் சிலர் ஏன் வெறுக்கிறார்கள்? என்ற கேள்வி பிறக்கிறது. பகுத்தறிவு இல்லாமலும் சமயக்கொள்கைகள் நிலைகாட்டப்பெற்றிருந்தால் யாரும் எப்படிப்பட்ட குறையும் கூறவழியில்லை. சமயக் கொள்கைகளை சமயச் சடங்குகளும் ஏற்படத்தொடங்கின, சமயத்தைக் காக்கவந்த சமய சிலைகளைச் சடங்குகளை மிகுந்தும் வற்புறுத்தின. சில காலகாலில் மக்களுக்கு வேண்டும் என்று எண்ணப்பட்டவைகள், வேறு காலங்களில் வேண்டாதவையாக இருக்கலாம். அதனை ஆராய்ந்து நீக்கிவிடாமல் மீண்டுமே போற்றி வந்தால், அதனால் அறிவினமை தோன்றாமே மெய்யிய அறிவு விளங்காது. அப்படியிருக்கும் பண்டை வழக்கம் நனைச் சொல்லி அவற்றைப் போற்றாதல் பகுத்தறிவு அல்ல. மனிதனுக்குள்ளே சேம்பலினாலே 'பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தக்கொள்ளாத மூடக் கொள்கைகளில் பிடிவாதம் கொள்ள முயல்கிறது. இதனாலே தான் வேண்டாத வேற்றுமை விருப்பாத வெறுப்பு ஏற்படுகின்றன. அவ்வேட்டுப்பலன் செய்யுமே உண்மைதான் பூணையைத் தறியில் கட்டிவைத்துப் பின்னர் அவ்வேட்டை, சில ஆண்டுகள் சென்ற பின், அவனுடைய மாணவர்களை பூணையைத் தறியில் கட்டவே தே அவ்வேட்டை எனக் கொண்டதேபோல, பல சடங்குகள் மெது சமயங்களிலும் சமய நிலையங்களிலும் புகுந்து விட்டன. இவைகளை விவகித்துத் தாய்மையை காட்டுவதே பகுத்தறிவின் செய்கையாகும்.

விபரீதச் செயல்கள்

பயனற்றதும் பொருள்ற்றதும் பல சடங்குகள் நாளாவட்டத்தில் சமய நிலையங்களான திருக்கோயில்களில் குடிபுகுந்து சிலைத்து விட்டன. இச்சடங்குகளால் உதவி அடையும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகுதியினர், சடங்குகளுக்கு மிகுந்த ஏற்றம் தந்து மெது பகுத்தறிவை மற்தப்படுத்திவிடுகிறார்கள். உண்மை அறிவாயல் அச்சடங்குகளையே மெய்கொண்ட நாம் கொண்டு ஆதரிக்கின்றோம். அறிவு பெற்ற பொது மகன் கோயிலுக்குச் சென்றால், அங்கு சடங்கும் சடங்கும்

ளுக்குப் பொருளும் பயனும் விளவுகிறது. அவைகளை மறைத்துவைக்க அதிகாரிகள் இடம் தேடுகிறார்கள். ஆகவே மெது தோன்றி அவைகளை வெறுக்கிறார்கள் பொது மகன். இதுதான் தற்சால இயக்கத்திற்கு அடிப்படையான காரணம். பொருள் தெரிந்து ஒரு தொழில் செய்வதே சிறிவுச் சமூகாகும், பொருள் அறியாததெய்யின் கதைவிட அறியாமையேற இல்லை. திருக்கோயில்களில் சடங்குகளால் புகுந்துள்ள அறிவற்ற சடங்குகளை உடனே நாம் நீக்க முயலவேண்டும். அதற்காகக் கணம் கட்டிக்கொண்டு அறிஞர்களில் ஒரு சிலராவது பாடுபட வேண்டும்! அப்போதுதான் சமய அறிவு பெற்றவர்கள் எனக் கூறிக் கொள்ள இடம் உண்டு.

உயிர்ப்பலி தியாகமா?

இனி, திருக்கோயில்களில் நடைபெறும் அறிவற்ற சடங்குகளில் சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டுகின்றாகக் கூறுவோம். தங்களுக்கு ஒரு செயல் ஆக வேண்டும் என்றே அல்லது ஒரு செயல் உணதற்காகக் கன்றி காட்டுவதற்கோ, திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானுக்குச் செய்யும் பலி கொடுத்தல் இவைகளில் ஒன்று. இன்னும் தியாக உணர்ச்சி பெற்றவர்கள் சொல்லால் மறைத்துப் பேசுவார்கள் இதனால் பயன்பெறும் மக்கள், ஆனால் உண்மையை ஆராய்ந்தால் இதில் தியாகம் என்பதே இல்லை. பிறர் சொத்துக்களை அளிப்பது தியாகமா? மனிதனோ, யிருகமோ ஆடோ, கோழியோ, காயோ, பழமோ யாருடைய சொத்துக்கள்? தம் (எம்) சொத்துக்கள் அல்ல! கடவுள் சொத்தேயாகும் என்றால், அவருடைய சொத்தை அவருக்கு அளிப்பது தியாகமா? குமா? கடைத் தேக்கையை வழிப் பின்பையாருக்கு உடைசரும் பழமொழி பேசலாகும் அல்லவா? மனிதனை ஆடுமாடு போல் விற்பதற்காகக் கரடலி இருந்தது. இப்போது ஆடு, கோழி பலி கொடுக்கின்றது. இவ்வயிர்களுள் ஈசன் உயர் என்ற வினைவு இருந்தால், இச்செயல் தியாகம் என்ற சொல்லில் அடங்குமா? என்றாலும் இன்றும் இவை நடைபெறுகின்றன.

பொதுவாகச் சிறு தேவதைகளின் கோயில்களில் தான் உயிர்ப்பலிகள் நடைபெறுகின்றன. உண்மையை ஆராய்ந்து பார்த்தால், தாம் உண் உணவு உண்பவர்களை விட வேறு தேவதைகளின் பெயரைச் சொல்லி உதைத்துத் தாமே உண்கிறார்கள்! தேவதைகள் உண்ணத் தொடக்கினால் இப்பலிகள் தாமே கின்றாவிடுமே! மேலும் சிறு தேவதைகளின் கோயில்களில் நடைபெறும் இந்த அறிவற்ற செயல்கள் உண் உணவு படைக்கப்படாத உணவுகளை ஆய்வுகளிலும் புகுமாயின் அது விபரீதமே. அக் கோயில்களில் முன்னிலையிலே இருக்கிலே சிறு

தேவதைகளை சிறுத்திப் பலி இடுகிறார்கள். பெருந் திருவிழாவில் முசல் விழா அம்மன் விழா என்ற கூறி, பலியிட்டுப் பிறகு பெருந் கோயில்களில் திருவிழா நடத்துகிறார்கள். தேர் இழுப்பதற்கு முந்தித் தேர்க்காலுக்குக் கிடா கொடுக்கும் கொடிய வழக்கம் கிற்சவில்லை. இக்கொடிய செயல்களுக்கு உண் உணவை அர்ச்சகர்களே உடற்கூறியாக இருப்பதை நேரில் காண்கிறோம். ஆகவே பகுத்தறிவும் உண்மைச் சமய அறிவும் எங்கே இருக்கின்றன?

ஆகாத களியாட்டம்

இன்னும் சிற்றார்களிலே திருவிழாவில் இரவு முழுதும் கராம எடுத்துக் கள்ளுண்டு ஆபாசமான ஆடல் பாடல்களைப் பாடிவிட்டு விடியவில்லை நெருப்பு மிதித்துத் தேர் ஊர்த்த விழாக் கொண்டாடுவார்கள். தென் காட்டிற்குப் புறம் பாண அரவாக்கதை துரோகபதி அம்மன் குண்டக்கதை முதலியவைகளை நடத்திக் குலப்பெருமையைக் கொடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். சில ஊர்களில் ஆடைகளை அவிழ்த்த விட்டு, வேப்பிலைகளைச் சொருகிக் கொண்டு கோயிலைச் சுற்றுவார்கள். இக்கொடிய ஆபாசமான செயல் இன்றும் சென்னைக்குடில் பெரிய பாளையத்தில் நடைபெறுகின்றது. வரும்படி தருகிறது என்ற ஒரு எண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டு, படித்த அதிகாரிகளும் இக்கொடிய பழக்கங்களை ஆதரிக்கின்றனர். இவ்விழாக்களை சிறுத்திவிட்டால் நடத்திப் பஞ்சமும் கோயும் வருமென்று ஒரு ஆபாசமான பொய்ப்பிரசாரமும் உலாவுகின்றது. இதைவிடப் பகுத்தறிவுக்குக் கேவலம் ஒன்று இல்லை.

வெகுநாளாகச் செடிச் சட்டுவதென்ற ஒரு கொடிய வழக்கம் இருந்தது. ஒரு ஆணுக்கு முதுகில் கொக்கு தைத்து, ஒரு பெரிய மரத்தில் அவனைத் தொக்கவிட்டு, அவனை ஒரு மையத்திலிருந்து சுற்றவைப்பார்கள். இதனால் சுடிக்கடி மரணங்கள் ஏற்படும். இக்கொடிய வழக்கத்தை இப்போது கிறித்தவியும் ஒரு பொருமையை மனிதனுக்குப் பதிலாகத் தொக்க விடுகிறார்கள். இக்கொடிய ஆபாசரீக எண்ணம் தொலைக்கவேண்டும். இராமநாதபுரம் ஜில்லா பிரான்ஸ் மலை என்ற திருக்கோயில்களில் கார்த்திகைத் திருவிழாவின் போது செடிச் சட்டிணம் சுற்றுகிறார்கள். அம்மன் திருமுன்னர் ஒரு தேவதாசியை ஒரு செடிச் சட்டிணத்துக்குக் கட்டி அவன் மயக்கிச் சோர்வையுமட்டும் சுற்றுவார்கள். இதனை நடத்தி வைப்பவர்கள் சுவைத் தறவியான ஒரு மடாதிபதி என்றால் இதைவிட என்ன வேட்கக்கேடு வேண்டும்? திருப்போளூரில் மறுவடி காடமும் திருக்குறத்தொழியில் கௌசிக புராணக் கதையும் நடைபெறுவது பகுத்தறிவுக்கு ஏற்குமா? இவை போன்ற ஆபாசங்கள் மெது காட்டுச் சமய நிலையங்களில் அபரிமிதமாக இருக்கின்றன. அவைகள் பகுத்தறிவிக்கும், உண்மைச் சமயத்திற்கும் புறம்பானவை. அவைகளை அறவே ஒழிப்பதற்கு மக்கள் முயல்வார்களாக, (தொண்டன்)

திருமான்	திருமான்
தேக்க மரங்கள்	ருணிமார்க்குடுகள்
பல தினிசுகளிலும்	13, 14 இஞ்சிகளிலும்
வந்திருக்கின்றன	
தேவைப்படுவோர் உடனே ஆடர்செய்யவும்	
Std. 2	ஆண்பத்திரேயம், மாண்பாளர்

சாலாமஸ் லேகியம்

இதனால் மூலக்குடு, இருமல், பித்தப்பாண்டு, குன்மவாயுவு, செஞ்செரிவு, கைகால் வலி, அசனி, அஜீரணம், வயிற்றுப் பொருமல், புளித்த எப்பம், மலச்சிக்கல், பீனிசம், பார்வைக் குறைவு, சூலை, சந்தவாயுவு முதலிய வியாதிகள் குரியனைக் கண்ட பனி போல் நீங்கும். தேசபுஷ்டி, வஜீரம், பலம் முதலானவை உண்டாகும்.

ஸ்திரீகளுக்குண்டாகும் சூதக்கட்டு, பிரசவத்தால் உண்டாகும் பல கொடிய உபத்திரவங்கள் அநிசமாய்க் காணுதலால் ரோரிடும் பல கோயுகளும் தீர்ந்து, தேசத்துக்குப் பலம் உண்டாகும். ஒருருத்தல் விலை ரூபாய் 25-00, அரைருத்தல் விலை ரூபாய் 12-50, கால்ருத்தல் விலை ரூபாய் 6-75 வி. பி. பி. செலவு பிரத்தியேகம். வி. பி. பி. மூலமும் மருந்துகள் அனுப்பப்படும். சிவஞான பற்பொடி. சிவஞான பற்பொடியிலுல் காலை பல் விளக்கி வந்தால், வாய் நாய்றம், முகக் கறைதல், முசால் சீழ்வுடிதல், முசால் குரத்தம் வருதல், பல்லில் அரினை கட்டல் பல்லிப் பூச்சி அரிந்தல் முதலிய சுகல துர்க்கித்துணங்கையு அகற்றிப் பல்லுக்குப் பெலத்தையுக் கொடுக்கும். போட்டணம் 1-க்கு விலை சதம் 25

K. ஆறுமுகம்பிள்ளை

எமது விலாசம் தி. 3/1 தட்டாதெரு M 196 1-2-30-4-53. கோட்டைமுனை, மட்டக்களப்பு.

L.K.S. LEBBAY BROS GOLD HOUSE

தர்நாலத்திற்சேர்

அர்ச்சுலாபகாரி

இலங்கையின் மிகப் பெரிய நகை வியாபாரிகள் = 0 =

தந்தி: "JEWELLERS" போன்: 161.

கிளைத்தானம்: 63, கன்னாதிட்டி யாழ்ப்பாணம்.

நல்ல வாட்சிகள் கிடைக்கும் எல். கே. எஸ். லெப்பை பிரதஸ் தங்கமாணிக கன்னாதிட்டி, யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணம் ஐக்கியலாபநீதி

1918-ம் ஆஸ்தாபிதமானது. வங்கிக்காரர் மூலநீதி 8 லட்சம் ரூபா. இதுவரையிற் கொடுக்கப்பட்ட பங்குப் பணம் ரூபா 134,3670 100 ரூபா விசிடமான 8000 பங்குகள் பங்குப்பணங்கட்டமுறை. மரசமொன்று 1 ரூபா விசிடமாக 75 மரச காலத்திற்கு மரசத் தோறும் கட்டப்படவேண்டியது. குறித்த காலமுடிவில் பங்கொன்றுக்கு ரூபா 100 திருப்பிக்கொடுக்கப்படும். பங்குகள் எந்த நேரமும் வாங்கலாம். தினசரிப்பற்றுவரவு. எச்சரிசரி 500 ரூபாவுக்குக் குறைவாமல் இருக்குமாறால் ஒரு விசிட வட்டியுடன் தினசரிப் பற்றுவரவு செய்யலாம். தவணை வரையறுக்கப்பட்ட கேடிமப் பணம். கேடிமப்பணம் 3 மாதம், 6 மாதம், 9 மாதம், 12 மாதம் என்னும் காலங்கள் வரையறுத்து ஏற்படும் வட்டியும் முறையே 1 விசிடம், 2 விசிடம் 4 விசிடம் 6 விசிடமாகக் கொடுக்கப்படும். உண்டியல்கள். கொடிப்பிலுள்ள "காஷுனல்" வங்கியிலும் "இம்பீரியல்" வங்கியிலும் இத்தியாவிலுள்ள பிரதான பட்டிணைகளிலும் மாற்றத்தக்க விதமாகக் கொடுக்கப்படும். தொகையை இராச்சியப் பகுதியிலுள்ள வர்களுக்குக் கொடுக்கவும் வாங்கவுமான விசேஷ ஒழுங்குகளை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தியாசேட்டு வட்டத்திற்கு மாற்றிக் கொடுக்கப்படும். கடன். கைகள் ஈடுவைத்துக்கொண்டு கடன் கொடுக்கப்படும். வட்டி 12 விசிடம் அறவிடப்படும். (ஈடு வைத்தவர்சன்) முதலையும் பாசம் பாசமாகக் கொடுக்கலாம். இன்னும் வேண்டிய விபரங்களை என்னுலமாக அறிந்துகொள்ளலாம். S. கனகசபை Std. 14 20-11-46-20-11-49. சிறுப்பர்.